

— vastaaja ja/tai Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja tämän lisäksi korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja ne määrät, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen kassasta on maksettu maksuttoman oikeudenkäynnin puitteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevalla kanteella SEUT 263 artiklan nojalla kumottavaksi komission asetusta (EY) N:o 1330/2008 siltä osin kuin kantajan nimi on sisällytetty luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan tiettyjä rajoittavia toimenpiteitä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

Ensinnäkin komissio ei ole missään vaiheessa arvioinut puolueettomasti perusteita kantajan sisällyttämiseksi asetuksen (EY) N:o 881/2002 (²) liitteeseen I eikä myöskään edellyttänyt mitään perusteluja tai näyttöä tämän sisällyttämisen tueksi.

Komissio ei myöskään ole esittänyt kantajalle mitään perusteita, eikä se täten ole esittänyt riittäviä perusteluja, jotka oikeuttaisivat hänen sisällyttämisenä asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteeseen I, millä loukataan kantajalle Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, puolustautumisoikeutta ja omaisuudensuojaa.

Lopuksi kantaja toteaa, että hänen nimensä säilyttäminen asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I ei ole johdonmukaista, koska (i) hänen nimensä sisällyttämiseksi kyseiseen liitteeseen ei ole olemassa eikä ole koskaan ollutkaan mitään perusteita, (ii) Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kantana on, ettei kantaja enää täytä asiaan sovellettavia edellytyksiä ja (iii) erityis-tuomioistuimien Yhdistyneessä kuningaskunnassa on antanut tuomioita, joissa todetaan, että Libyan Islamic Fighting Group ei ole liittynyt al-Qaida-verkostoon ja/tai kaikki Libyan Islamic Fighting Groupiin kuuluvat henkilöt ovat ideologialtaan globaalien väkivaltaisten al-Qaida-jihadisteja.

(¹) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 103. kerran 22.12.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 1330/2008 (EUVL L 345, s. 60).

(²) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002 (EYVL L 139, s. 9).

Kanne 11.10.2010 — Ranska v. komissio

(Asia T-488/10)

(2011/C 13/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues ja N. Rouam)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Riidanalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan

— Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii 28.7.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2010) 5229 kumoamista, joka koskee Euroopan aluekehitysrahaston (AKR) sellaisen tuen osan poistamista, joka on myönnetty tavoitteen 1 ohjelma-asiakirjan nojalla yhteisön rakennetuksena Ranskan Martiniquen alueella. Tällä päätöksellä poistetaan AKR:n suurhankkeelle "Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers" myöntämä koko tuki, jonka määrä on 12 460 000 euroa.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio rikkoi julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemistietojen yhteensovittamisesta 14.6.1993 tehdyn neuvoston direktiivin 93/37/ETY (¹) 2 artiklan 1 kohtaa, kun se katsoi, että hankintaviranomaiset tukivat urakkasopimuksia "Club Méditerranée-Les Boucaniersin" uudistamiseksi ja laajentamiseksi yli 50-prosenttisesti. Kantajan mukaan näille urakkasopimuksille oli myönnetty tukea ainoastaan 29,92 prosenttia hankkeen kustannuksista. Verohelpotukset, joista yksityisten yhtiöiden yhtiökumppanit hyötyivät hankkeeseen tekemiensä investointien vuoksi, eivät kantajan mukaan merkitse direktiivin 93/37/ETY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

Toisella kanneperusteellaan, joka jakautuu kahteen osaan, kantaja väittää, että komissio rikkoi direktiivin 93/37/ETY 2 artiklan 2 kohtaa, kun se katsoi, että urakkasopimukset "Club Méditerranée-Les Boucaniersin" uudistamiseksi ja laajentamiseksi koskivat rakennustöitä, jotka liittyvät tässä säännöksessä tarkoitettuihin urheilu- ja virkistystiloihin ja vapaa-ajan tiloihin.

Yhtäältä kantaja katsoo, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon asetuksella 3037/90 ⁽²⁾ luotu Euroopan yhteisön toimialaluokitus, johon direktiivin 93/37/ETY 2 artiklan 2 kohdassa viitataan. Tässä luokituksessa erotetaan toisistaan yhtäältä hotelli- ja ravintolapalvelut ja toisaalta virkistys- kulttuuri- ja urheilutoiminta.

Toisaalta kantaja katsoo, että direktiivin 93/37/ETY 2 artiklan 2 kohta koskee sopimuksia, jotka kuuluvat luonnostaan hankintaviranomaisten perinteisiin tarpeisiin ja koskee näin ollen kaikille avoimia eikä yksityiselle asiakaskunnalle varattuja urheilu- ja virkistystiloja ja vapaa-ajan tiloja.

Kolmannella kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio loukkasi SEUT 296 artiklan toisessa alakohdassa määrättyä perusteluvelvollisuutta, kun se ei ilmoittanut selvästi ja yksiselitteisesti, millä perusteilla urakkasopimukset "Club Méditerranée-Les Boucaniersin" uudistamiseksi ja laajentamiseksi koskivat rakennustöitä, jotka liittyvät direktiivin 93/37/ETY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin urheilu- ja virkistystiloihin ja vapaa-ajan tiloihin.

Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää toissijaisesti, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, kun se korjasi AKR:n tukea 100 prosentilla, vaikka urheilutiloja ja vapaa-ajan tiloja koskevat urakkasopimukset edustivat vähän alle 10 prosenttia hankkeesta.

⁽¹⁾ EYVL L 199, s. 54.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9.10.1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3037/90 (EYVL L 293, s. 1).

Kanne 15.10.2010 — SNCF v. SMHV — Infotrafic (infotrafic)
(Asia T-491/10)
(2011/C 13/54)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société nationale de chemins de fer français (SNCF) (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja H. Reynaud)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Infotrafic SA (Ermont, Ranska)

Vaatimukset

- SMHV:n valituslautakunnan asiassa R 1268/2009-2 6.8.2010 tekemän päätöksen 16–23 kohtaa on muutettava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki "infotrafic" luokkiin 9, 16, 38, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkki nro 1926815

Yhteisön tavaramerkin haltija: Infotrafic SA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömyyssoston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa on rikottu, koska yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn yhdistelmämerkin, jonka yhdeltä osalta puuttuu erottamiskyky tai sen erottamiskyky on kyseenalainen, tutkinassa jokainen osa tulee käsitellä erikseen; perusteluvelvollisuus on laiminlyöty.

Kanne 28.10.2010 — Viktor Uspaskich v. Euroopan parlamentti
(Asia T-507/10)
(2011/C 13/55)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Liettua) (edustajat: asianajaja Vytautas Sviderskis ja oikeudellinen neuvonantaja Stanislovas Tomas)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Euroopan parlamentin 7.9.2010 tekemä päätös Nro P7_TA(2010)0296 Viktor Uspaskichin koskemattomuuden pidättämisestä on kumottava
- Vastaaja on velvoitettava korvaamaan aiheutettu aineeton vahinko 10 000 eurolla
- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.